

Wyrok Trybunału (siódma izba) z dnia 9 września 2021 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Finanzgericht Köln – Niemcy) – Phantasialand / Finanzamt Brühl

(Sprawa C-406/20) ⁽¹⁾

[Odesłanie prejudycjalne – Podatki – Podatek od wartości dodanej (VAT) – Dyrektywa 2006/112/WE – Artykuł 98 – Uprawnienie państw członkowskich do zastosowania obniżonej stawki VAT do niektórych dostaw towarów i świadczeń usług – Załącznik III pkt 7 – Wstęp do wesołych miasteczek, parków rozrywki i na targi – Zasada neutralności podatkowej – Świadczenia wykonywane przez przedsiębiorstwa z branży wesołych miasteczek i parków rozrywki w formie stacjonarnej oraz przez przedsiębiorstwa z branży wesołych miasteczek i parków rozrywki w formie niestacjonarnej – Porównywalność – Kontekst – Punkt widzenia przeciętnego konsumenta – Opinia biegłego]

(2021/C 471/12)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Finanzgericht Köln

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Phantasialand

Strona przeciwna: Finanzamt Brühl

Sentencja

Artykuł 98 dyrektywy Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej w związku z pkt 7 załącznika III do tej dyrektywy należy interpretować w ten sposób, że nie stoi on na przeszkodzie przepisom krajowym, na mocy których, po pierwsze, świadczenia wykonywane przez przedsiębiorstwa z branży wesołych miasteczek i parków rozrywki w formie niestacjonarnej i po drugie, świadczenia wykonywane przez przedsiębiorstwa z branży wesołych miasteczek i parków rozrywki w formie stacjonarnej w postaci parku rozrywki podlegają dwóm odrębnym stawkom podatku od wartości dodanej, obniżonej i podstawowej, pod warunkiem przestrzegania zasady neutralności podatkowej. Prawo Unii nie stoi na przeszkodzie temu, by sąd odsyłający, w sytuacji gdy napotka szczególne trudności przy weryfikacji przestrzegania zasady neutralności podatkowej, zwrócił się, na warunkach przewidzianych w prawie krajowym, o sporządzenie opinii w celu wyjaśnienia jego wyroku.

⁽¹⁾ Dz.U. C 423 z 7.12.2020.

Wyrok Trybunału (szósta izba) z dnia 9 września 2021 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Oberlandesgericht Köln – Niemcy) – RK / CR

(Sprawa C-422/20) ⁽¹⁾

[Odesłanie prejudycjalne – Współpraca sądowa w sprawach cywilnych – Dziedziczenie – Rozporządzenie (UE) nr 650/2012 – Artykuł 6 lit. a) – Stwierdzenie braku jurysdykcji – Artykuł 7 lit. a) – Jurysdykcja – Kontrola przez sąd, do którego sprawę wniesiono w drugiej kolejności – Artykuł 22 – Wybór prawa właściwego – Artykuł 39 – Wzajemne uznawanie – Artykuł 83 ust. 4 – Przepisy przejściowe]

(2021/C 471/13)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Oberlandesgericht Köln

Strony w postępowaniu głównym

Strona wnosząca środek odwoławczy: RK

Druga strona postępowania: CR

Sentencja

- 1) Artykuł 7 lit. a) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 650/2012 z dnia 4 lipca 2012 r. w sprawie jurysdykcji, prawa właściwego, uznawania i wykonywania orzeczeń, przyjmowania i wykonywania dokumentów urzędowych dotyczących dziedziczenia oraz w sprawie ustanowienia europejskiego poświadczenia spadkowego należy interpretować w ten sposób, że dla celów stwierdzenia braku jurysdykcji w rozumieniu art. 6 lit. a) tego samego rozporządzenia, oznaczającego rezygnację z rozpatrzenia sprawy na rzecz sądów państwa członkowskiego, którego prawo wybrał jako właściwe zmarły, nie jest konieczne wyraźne stwierdzenie przez sąd, do którego wcześniej wniesiono sprawę, braku własnej jurysdykcji, lecz konieczne jest, by intencja ta wynikała jednoznacznie z orzeczenia wydanego przez ów sąd w tym zakresie.
- 2) Artykuł 6 lit. a), art. 7 lit. a) oraz art. 39 rozporządzenia nr 650/2012 należy interpretować w ten sposób, że sąd państwa członkowskiego, do którego wniesiono sprawę po tym, jak inny sąd stwierdził brak własnej jurysdykcji, nie jest uprawniony do kontrolowania, czy zostały spełnione określone w tych przepisach przesłanki stwierdzenia przez sąd, do którego wcześniej wniesiono sprawę, braku własnej jurysdykcji.
- 3) Artykuł 6 lit. a) i art. 7 lit. a) rozporządzenia nr 650/2012 należy interpretować w ten sposób, że zawarte w nich przepisy jurysdykcyjne znajdują zastosowanie również wtedy, gdy w testamencie sporządzonym przed dniem 17 sierpnia 2015 r. zmarły nie dokonał wyboru prawa właściwego dla dziedziczenia i gdy wskazanie tego prawa właściwego wynika jedynie z art. 83 ust. 4 tego rozporządzenia.

(¹) Dz.U. C 443 z 21.12.2020.

Wyrok Trybunału (siódma izba) z dnia 9 września 2021 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Supremo Tribunal Administrativo – Portugalia) – Real Vida Seguros SA / Autoridade Tributária e Aduaneira

(Sprawa C-449/20) (¹)

[Odesłanie prejudycjalne – Podatki – Artykuł 63 TFUE – Swobodny przepływ kapitału – Podatek dochodowy – Dywidendy związane z akcjami notowanymi – Korzyść podatkowa zastrzeżona dla dywidend związanych z akcjami notowanymi na krajowym rynku giełdowym – Odmiennie traktowanie – Obiektywne kryterium różnicowania – Ograniczenie – Artykuł 65 TFUE – Obiektywnie porównywalne sytuacje – Względy uzasadniające – Cel o charakterze czysto ekonomicznym]

(2021/C 471/14)

Język postępowania: portugalski

Sąd odsyłający

Supremo Tribunal Administrativo

Strony w postępowaniu głównym

Strona wnosząca skargę kasacyjną: Real Vida Seguros SA

Strona przeciwna: Autoridade Tributária e Aduaneira

Sentencja

Artykuły 63 i 65 TFUE należy interpretować w ten sposób, że stoją one na przeszkodzie praktyce podatkowej państwa członkowskiego polegającej na tym, że dywidendy związane z akcjami notowanymi na rynku giełdowym tego państwa członkowskiego zalicza się – do celów ustalenia podstawy podatku od dochodów podatnika – jedynie w 50 % ich wysokości, podczas gdy dywidendy związane z akcjami notowanymi na rynkach giełdowych pozostałych państw członkowskich uwzględnia się w całości.

(¹) Dz.U. C 433 z 14.12.2020.